

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 74 PŽ-2130/2021-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Tatjane Kujundžić Novak, predsjednice vijeća, Draženke Deladio, sutkinje izjaviteljice i Mirne Maržić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja-protutuženika Stečajna masa iza GRUJO GOLIJANIN D.I.ARCH. & PARTNERI d.o.o. u stečaju, Rijeka, Zagrebačka 18, OIB 44330283288, kojeg zastupa stečajni upravitelj Slaven Gavrić iz Rijeke, uz sudjelovanje umješaka na strani tužitelja-protutuženika GEOPROJEKT d.d. Opatija, Nova cesta 224/2, OIB 90505898082, kojeg zastupa punomoćnik Frane Dobrović, odvjetnik u Rijeci, protiv tuženika-protutužitelja BAREDI PARK d.o.o., Opatija, E. Kumičića 1, OIB 57595076958, kojeg zastupa punomoćnik Boris Guljaš, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate iznosa od 768.625,00 kn, i utvrđenja i isplate u iznosu od 997.591,64 kn, odlučujući o žalbi tuženika-protutužitelja i dopuni žalbi tuženika-protutužitelja protiv presude Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-2865/2013-85 od 17. siječnja 2019., u sjednici vijeća održanoj 2. veljače 2022.

presudio je

Odbija se kao neosnovana žalba tuženika-protutužitelja i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-2865/2013-85 od 17. siječnja 2019. u točkama I., III. i IV. njezine izreke.

riješio je

Odbacuje se kao nepravovremena dopuna žalbe tuženika-protutužitelja protiv presude Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-2865/2013-85 od 17. siječnja 2019. podnesena 6. travnja 2019.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom u pobijanoj točki I. njezine izreke Trgovački sud u Rijeci održao je na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Velibora Panjkovića iz Rijeke poslovni broj Ovr-4214/2013 od 18. lipnja 2013. u dijelu u kojem je naloženo tuženiku u roku od osam dana platiti tužitelju iznos od 587.815,00 kn s pripadajućim zateznim kamatama koje teku od 15. lipnja 2013. do isplate i troškove ovršnog postupka u iznosu od 10.269,50 kn s pripadajućim zateznim kamatama koje teku od 18. lipnja 2013. do isplate. Pobijanom točkom III. njezine izreke odbio je kao neosnivan protutužbeni zahtjev da se utvrdi da je Ugovor o izradi projektno-tehničke dokumentacije idejnog projekta br. BP/1-09 raskinut 2. srpnja 2013. i da se naloži tužitelju-protutuženiku povrat iznosa od 997.591,64 kn s pripadajućim zateznim kamatama koje teku od dospijeća pojedinih glavnica do isplate i u pobijanoj točki IV. njezine izreke naloženo je tuženiku u roku od osam dana nadoknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 143.183,50 kn.

2. Iz obrazloženja pobijanog dijela prvostupanjske presude proizlazi da je prvostupanjski sud tako odlučio nakon provedenog dokaznog postupka u kojem je pregledao isprave priložene u spis, saslušao zastupnika po zakonu tužitelja do dana nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka Gruju Golijanina i prokuristu tuženika Sergeja Ivanova te izveo dva vještačenja po stalnim sudskim vještacima za graditeljstvo i procjenu nekretnina te utvrdio da su stranke sklopile Ugovor o izradi projektno-tehničke dokumentacije idejnog projekta BP/I/09 24. studenog 2009. (dalje: Ugovor 2009.) i to tužitelj-protutuženik (dalje: tužitelj) kao izvođač, a tuženik-protutužitelj (dalje: tuženik) kao naručitelj za naknadu u iznosu od 1.291.500,00 kn. Nesporno je bilo da je tuženik platio naknadu u iznosu od 472.875,00 kn za koji iznos se tužitelj odrekao tužbenog zahtjeva i prvostupanjski sud je 12. listopada 2017. donio (pravomoćnu) djelomičnu presudu na temelju odricanja kojom je predmetni platni nalog ukinut za iznos od 472.875,00 kn s pripadajućim zateznim kamatama koje teku od 15. lipnja 2013. do isplate. Prvostupanjski sud je prihvatio nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za graditeljstvo i procjene nekretnina Zdravka Mahmeta iz Zagreba iz kojeg proizlazi da je tužitelj izveo 86% od ukupne ugovorene vrijednosti radova, što iznosi 1.110.690,00 kn. Između stranaka je nesporno da je tuženik na ime naknade po predmetnom ugovoru platio tužitelju iznos od 522.875,00 kn pa je prvostupanjski sud u svojoj presudi u točki I. njezine izreke za nepodmireni iznos naknade u iznosu od 587.815,00 kn predmetni platni nalog održao na snazi sukladno odredbi čl. 451. st. 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 70/19; dalje: ZPP) i čl. 9. i čl. 590. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15; dalje: ZOO). Prema pravnom stavu prvostupanjskog suda, neosnovan je protutužbeni zahtjev kojim se zahtijeva utvrđenje da je Ugovor 2009. raskinut 2. srpnja 2013. zato što iz sadržaja tuženikovog dopisa tužitelju od 21. siječnja 2013. proizlazi da je tuženik predložio tužitelju sporazumni raskid ugovora zato što je angažirao drugog arhitektu, što ne predstavlja razlog za raskid iz čl. 360. i čl. 361. ZOO-a niti višu silu. Prema pravnom stavu prvostupanjskog suda, tuženik neosnovano zahtijeva povrat iznosa od 997.591,64 kn zato što se iznos od 474.716,64 kn odnosi na isplate trgovačkog društva ART LIBORI d.o.o. tužitelju po Ugovoru od 2. prosinca 2006., a uplaćen

iznos od 522.875,00 kn odnosi na isplatu naknade za izvedene radove po Ugovoru 2009. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. i čl. 155. ZPP-a te Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15; dalje: OT).

3. Protiv prvostupanjske presude u točkama I., III. i IV. njezine izreke tuženik podnosi žalbu 25. siječnja 2019. i dopunu žalbe 8. travnja 2019.

4. Prvostupanjska presuda je tuženiku dostavljena 17. siječnja 2019., a tuženik je dopunu žalbe dostavio prvostupanjskom sudu 6. travnja 2019., po proteku zakonskog roka od osam dana sukladno odredbi članka 500. točki 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11-pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP/13) u vezi s odredbom članka 117. stavka 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 70/19).

5. Sukladno odredbi članka 367. stavka 1. u vezi s odredbom članka 358. stavka 1. i 2. ZPP-a/13 tuženikovu dopunu žalbe od 6. travnja 2019. protiv predmetne prvostupanjske presude valjalo je odbaciti kao nepravovremenu.

6. Tuženik pobija prvostupanjsku presudu u točkama I., III. i IV. njezine izreke zbog svih žalbenih razloga. U bitnom, smatra da je ostvaren žalbeni razlog iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a te žalbeni razlog iz čl. 354. st. 1. ZPP-a zbog pogrešne primjene čl. 261. st. 1. i 3. ZPP-a i čl. 345. ZPP-a. Smatra da je činjenično stanje pogrešno utvrđeno zato što potraživanje tužitelja nije dospjelo u cijelosti, da je tuženik imao pravo zadržati iznos od 10% od ugovorene cijene zbog tužiteljevog zakašnjenja, da prvostupanjski sud nije naveo razloge zašto nije prihvatio nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Dragana Zeca, da je Ugovor 2009. konverzija Ugovora iz 2006., da ga tužitelj nije upozorio da se predmetna zgrada ne može graditi bez pristupne ceste, da idejni projekt nije dostavljen tuženiku. Smatra da je materijalno pravo pogrešno primijenjeno i da je donesena pogrešna odluka o troškovima parničnog postupka zato što je tužitelj uspio sa 45% tužbenog zahtjeva. Predlaže prvostupanjsku presudu u pobijanom dijelu preinačiti i odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti i prihvatiti protutužbeni zahtjev ili ju ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Zahtjeva naknadu troškova žalbenog postupka u iznos od 21.346,88 kn.

7. Odgovor na žalbu nije podnesen.

8. Žalba nije osnovana.

9. Prvostupanjska presuda u pobijanom dijelu ispitana je sukladno odredbi čl. 365. pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. toga Zakona i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

10. Neosnovan je žalbeni razlog iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a. Prvostupanjska presuda u pobijanom dijelu može se ispitati, izreka presude je razumljiva, ne proturječi sama sebi ni razlozima presude, a u obrazloženju su navedeni valjani i jasni razlozi o odlučnim činjenicama.

11. Neosnovan je žalbeni razlog iz čl. 354. st. 1. ZPP-a zbog pogrešne primjene odredaba čl. 261. st. 2. i 3. ZPP-a i čl. 345. ZPP-a.

12. Neosnovano tuženik u žalbi navodi da su oba stalna sudska vještaka za graditeljstvo i procjenu nekretnina imala isti zadatak. Rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj P-2865/13 od 18. studenog 2015. naloženo je vještaku Draganu Zecu iz Opatije izraditi nalaz i mišljenje o količini i kvaliteti izvedenih radova i odgovoriti na pitanje je li na predmetnim nekretninama u trenutku sklapanja ugovora i na dan izrade nalaza bilo moguće građenje tj. ishođenje lokacijske dozvole i je li dokumentacija priložena u spis podobna za ishođenje lokacijske dozvole. Rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj P-2865/13 od 20. travnja 2018. naloženo je vještaku Zdravku Mahmetu iz Zagreba izraditi nalaz i mišljenje o tome je li tužitelj ispunio obvezu iz Ugovora 2009. u cijelosti, a ako nije, u kojem dijelu je ugovor ispunjen. Između stranaka je bilo nesporno da tužitelj nije u cijelosti ispunio obvezu iz Ugovora 2009., a iz vještačkog nalaza i mišljenja dipl. ing. Dragutina Zeca nije bilo rečeno u kojem omjeru je ugovor ispunjen i je li tužitelj mogao u cijelosti izvršiti svoje obveze iz Ugovora 2009. s obzirom na ispunjenje tuženikovih obveza iz tog ugovora. Odgovore na ta pitanja dao je stalni sudski vještak za graditeljstvo i procjenu nekretnine Zdravko Mahmet u svom nalazu i mišljenju od 24. srpnja 2018. Tuženik nije izvršio svoju ugovornu obvezu (čl. 2. Ugovora 2009.), odnosno nije odabrao idejno arhitektonsko rješenje koje je ponudio tužitelj pa ni tužitelj nije mogao u potpunosti ispuniti svoje obveze iz ugovora. Međutim, za izvršeni dio posla, koji prema nalazu i mišljenju stalnog sudskog vještaka Zdravka Mahmeta iznosi 86%, što nije osporeno, tužitelju pripada naknada sukladno odredbi čl. 590. ZOO-a. Tvrdnju da tuženik nije izabrao idejno arhitektonsko rješenje potvrdio je u svom iskazu i prokurista tuženika. Slijedom navedenog, nije bilo potrebno postupiti sukladno odredbi čl. 261. st. 2. i 3. ZPP-a.

13. Nije povrijeđena ni odredba čl. 345. ZPP-a. Prvostupanjski sud je u rješenju od 14. prosinca 2018. naveo da odbija tuženikov prijedlog za izvođenje dokaza saslušanjem svjedoka Randića kao suvišan. Tuženik je predložio taj dokaz radi utvrđenja činjenice da tuženik navedenom svjedoku nije dao tužiteljev projekt da na njemu nastavi raditi. Ta činjenica u predmetnoj pravnoj stvari nije odlučna i dokaz nije trebalo izvoditi.

14. Neosnovano tuženik tvrdi da predmetno potraživanje u cijelosti nije dospjelo. Tužitelj je izveo ugovorene radove u omjeru od 86% i za te izvedene radove je naručitelj dužan platiti naknadu sukladno odredbi čl. 590. ZOO-a. Zbog nepostupanja tuženika (da izabere jedno od predloženih idejnih rješenja) nije se mogla ispoštivati isplata ugovorene naknade u dijelovima kako je ugovoreno u čl. 4. Ugovora 2009.

15. Neosnovano se tuženik poziva na ugovornu kaznu u slučaju zakašnjenja sukladno čl. 7. Ugovora 2009. Tuženik je sam dopisom od 21. siječnja 2013. otkazao predmetni Ugovor. Iz navedenog dopisa ne proizlazi da je tužitelj bio u zakašnjenju ili da postoji neki nedostatak u izvedenim radovima tužitelja u ispunjenju predmetnog ugovora.

16. Neosnovano tuženik navodi da je Ugovor 2009. konverzija Ugovora 2006. Ugovor o izradi idejno-projektne dokumentacije – idejnog projekta – kompleksa Baredi-Opatija od 2. prosinca 2006. (dalje: Ugovor 2006.) tužitelj je sklopio s trgovačkim društvom ART LIBORI d.o.o. Rijeka. Odredbom čl. 325. ZOO-a propisano je da o konverziji ugovora govorimo kad ništetan ugovor udovoljava pretpostavkama za valjanost nekog drugog ugovora pa među ugovarateljima vrijedi taj drugi ugovor, ako bi to bilo u suglasnosti s ciljem koji su ugovaratelji imali na umu kad su ugovor sklapali i ako se može uzeti da bi oni sklopili taj ugovor da su znali za ništetnost ugovora. Stranke iz Ugovora 2006. i Ugovora 2009. nisu iste i ne možemo govoriti o Konverziji Ugovora 2006.

17. Neosnovano tuženik u žalbi navodi da ga je tužitelj doveo u zabludu zato što ga nije upozorio da građenje na predmetnoj nekretnini nije moguće dok se ne izgradi pristupna cesta. Iz iskaza prokuriste tuženika (str. 168. i 169. spisa) proizlazi da je on osobno želio riješiti pitanje pristupne ceste prije 10 godina, da tužitelj nije ni mogao preuzeti obvezu rješavanja pristupne ceste i da je tuženik 2012. godine sklopio ugovor s arhitektom Rantićem za izradu idejne koncepcije. Dakle, tuženiku je i prije sklapanja Ugovora 2009. bilo poznato da građenje na predmetnoj nekretnini neće biti moguće bez izgrađene pristupne ceste, a 2012. godine je sklopio ugovor s drugim arhitektom iako pristupna cesta nije izgrađena.

18. Na utvrđeno činjenično stanje: da su stranke sklopile Ugovor 2009. i to tužitelj kao izvoditelj, a tuženik kao naručitelj, da je tužitelj izveo 86% ugovorenih radova, prvostupanjski sud je pravilno primijenio odredbe materijalnog prava – čl. 590. ZOO-a – prihvatio tužbeni zahtjev u dijelu zahtijevane naknade kako je navedeno u točki I. izreke prvostupanjske presude.

19. Prvostupanjski sud je pravilno odbio kao neosnovan protutužbeni zahtjev. Tuženik je dopisom od 21. siječnja 2013. predložio tužitelju sporazumni raskid ugovora, ali ne zato što tužitelj nije izvršio svoju preuzetu obvezu već zato što je želja investitora zaustaviti razvoj projekta pozivajući se na višu silu i navodeći da je s drugim arhitektom 2012. godine sklopio ugovor. Ne radi se o izjavi o raskidu ugovora u smislu odredbe čl. 360. ZOO-a. Tužitelj nije mogao ispuniti ugovor u cijelosti zato što tuženik nije izabrao idejno rješenje koje bi mu odgovaralo. Pravilno je prvostupanjski sud ocijenio da tuženik neosnovano zahtijeva povrat iznosa od 474.716,64 kn koji je uplaćen tužitelju po Ugovoru 2006. od strane ART LIBORI d.o.o. pa tuženik nije aktivno legitimiran zahtijevati povrat uplaćenog. Također je pravilno utvrđeno da tuženik neosnovano zahtijeva povrat uplaćene naknade za izvedene radove po Ugovoru 2009. u iznosu od 522.875,00 kn.

20. Neosnovano tuženik u žalbi navodi da je tužitelj u predmetnoj pravnoj stvari uspio sa 45% svog tužbenog zahtjeva. Tužitelj je u predmetnoj pravnoj stvari uspio i u cijelosti s protutužbenim zahtjevom tako da je razmjeran uspjeh tužitelja u predmetnoj parnici od 71% pravilan.

21. Slijedom navedenog, sukladno odredbi čl. 368. st. 1. ZPP-a tuženikovu žalbu valjalo je odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu u pobijanom dijelu.

Zagreb, 2. veljače 2022.

Predsjednica vijeća
Tatjana Kujundžić Novak

Dokument je elektronički potpisan:

TATJANA KUJUNDŽIĆ
NOVAK

Vrijeme potpisivanja:

23-02-2022

12:17:43

DN:

C=HR

O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2.5.4.97=#130D48523937333439333636353139

L=ZAGREB

S=KUJUNDŽIĆ NOVAK

G=TATJANA

CN=TATJANA KUJUNDŽIĆ NOVAK

Broj zapisa: **eb303-7d1cc**

Kontrolni broj: **0037c-722ed-82d21**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=TATJANA KUJUNDŽIĆ NOVAK, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

